
TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2019)0422

China, în special situația minorităților religioase și etnice

Rezoluția Parlamentului European din 18 aprilie 2019 referitoare la China, în special situația minorităților etnice și religioase (2019/2690(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la situația din China, în special cea din 26 noiembrie 2009 referitoare la China: drepturile minorităților și aplicarea pedepsei cu moartea¹, cea din 10 martie 2011 referitoare la situația și patrimoniul cultural din Kashgar (regiunea autonomă uigură Xinjiang)², cea din 15 decembrie 2016 referitoare la Academia budistă tibetană din Larung Gar și la Ilham Tohti³, cea din 12 septembrie 2018 referitoare la stadiul relațiilor UE-China⁴ și cea din 4 octombrie 2018 referitoare la detenția arbitrară a uigurilor din regiunea autonomă Xinjiang Uyghur⁵,
- având în vedere parteneriatul strategic dintre UE și China, lansat în 2003, precum și Comunicarea comună din 22 iunie 2016 a Comisiei și a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate intitulată „Elemente ale unei noi strategii a UE privind China” (JOIN(2016)0030),
- având în vedere Orientările UE privind promovarea și protecția libertății religioase sau de convingere, adoptate de Consiliu la data de 24 iunie 2013,
- având în vedere comunicarea comună din 12 martie 2019 a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) intitulată „UE-China - O perspectivă strategică” (JOIN(2019)0005),
- având în vedere declarația comună a celei de-a 21-a întâlniri la nivel înalt UE-China din 9 aprilie 2019,
- având în vedere dialogul UE-China privind drepturile omului, lansat în 1995, precum și cea de-a 37-a rundă a acestuia, organizată la Bruxelles la 1 și 2 aprilie 2019,

---

¹ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 80.

² JO C 199 E, 7.7.2012, p. 185.

³ JO C 238, 6.7.2018, p. 108.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2018)0343.

⁵ Texte adoptate, P8_TA(2018)0377.

- având în vedere articolul 36 din Constituția Republicii Populare Chineze, care garantează tuturor cetățenilor dreptul la libertatea religioasă, precum și articolul 4, care consacră drepturile „naționalităților minoritare”,
  - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, semnat de China în 1998, dar neratificat încă,
  - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,
  - având în vedere observațiile finale ale raportului cu privire la China al Comitetului ONU pentru eliminarea discriminării rasiale,
  - având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în cadrul său strategic privind drepturile omului și democrația, UE se angajează să promoveze drepturile omului, democrația și statul de drept „în toate domeniile acțiunilor externe ale UE, fără excepție” și „să pună drepturile omului în centrul relațiilor sale cu toate țările terțe, inclusiv cu partenerii săi strategici”; întrucât acest lucru ar trebui să rămână în centrul relației de lungă durată dintre UE și China, în concordanță cu angajamentul UE de a menține aceste valori în acțiunea sa externă, și cu interesul exprimat de către China de a respecta legislația și standardele internaționale referitoare la drepturile omului în cadrul propriei dezvoltări;
  - B. întrucât China a reușit să scoată 700 de milioane de persoane din sărăcie, dar întrucât de când președintele Xi Jinping a preluat puterea în martie 2013, situația drepturilor omului din China a continuat să se deterioreze, guvernul intensificându-și ostilitatea față de opoziția pașnică, libertatea de exprimare și religie, și de statul de drept; întrucât autoritățile chineze au reținut și pus sub acuzare sute de apărători ai drepturilor omului, avocați și ziariști;
  - C. întrucât noile reglementări privind chestiunile religioase, care au intrat în vigoare la 1 februarie 2018, sunt mai restrictive față de grupurile și activitățile religioase și le constrâng să adere mai îndeaproape la linia partidului; întrucât libertatea religioasă și de conștiință a atins un nou punct minim de la începutul reformelor economice și deschiderea Chinei la sfârșitul anilor 1970; întrucât China găzduiește una dintre cele mai mari populații de prizonieri pe motive de religie;
  - D. întrucât, deși s-a ajuns la un acord între Sfântul Scaun și guvernul chinez în septembrie 2018 în ceea ce privește numirile de episcopii în China, comunitățile religioase creștine se confruntă cu o represiune crescândă în China, creștinii, atât cei din bisericile aprobate de guvern, cât și cei din bisericile clandestine, fiind vizați prin hărțuirea și detenția credincioșilor, demolarea bisericilor, prin confiscarea simbolurilor religioase și prin reprimarea adunărilor creștine; întrucât autoritățile chineze din unele provincii nu permit persoanelor cu vârsta de sub 18 de ani să participe la activități religioase; întrucât, în septembrie 2018, China a interzis Biserica Zion, cea mai mare congregație din China, cu peste 1 500 de adepți;
  - E. întrucât situația din Xinjiang, unde trăiesc zece milioane de uiguri musulmani și etnici kazahi, s-a deteriorat rapid, stabilitatea și controlul regiunii Xinjiang fiind ridicate la nivelul de prioritate cel mai ridicat al autorităților chineze, ca urmare atât a atacurilor

teroriste periodice comise de uiguri, survenite în regiunea autonomă Xinjiang sau presupuse a avea legătură cu aceasta, cât și a localizării strategice a regiunii autonome uigure Xinjiang pe ruta inițiativei „O centură, un drum”; întrucât există informații potrivit cărora sistemul de lagăre din Xinjiang s-a extins și în alte părți ale Chinei;

- F. întrucât a fost creat un program de detenție extrajudiciară, în care sunt deținuți „de la zeci de mii până la un milion de uiguri”, care sunt forțați să treacă prin „reeducare” politică, potrivit estimărilor citate de Comitetul ONU pentru eliminarea discriminării rasiale, fără a fi acuzați sau judecați pentru perioade de timp nedeterminate, și care, prin urmare, sunt deținuți în mod arbitrar sub pretextul combaterii terorismului și a extremismului religios; întrucât în provincia Xinjiang a fost pusă în aplicare o politică de restricții stricte privind practicile religioase și limba și obiceiurile uigure;
  - G. întrucât a fost dezvoltată o rețea sofisticată de supraveghere digitală invazivă, inclusiv tehnologia de recunoaștere facială și colectarea datelor;
  - H. întrucât guvernul chinez a refuzat numeroase solicitări ale Grupului de lucru al ONU pentru disparițiile forțate sau involuntare (WGEID), ale Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, precum și alte mandate ale Procedurilor Speciale ale ONU de trimitere a unor anchetatori independenți la Xinjiang;
  - I. întrucât situația din Tibet s-a deteriorat în ultimii câțiva ani, în ciuda creșterii economice și a dezvoltării infrastructurii, guvernul chinez restricționând o serie largă de drepturi ale omului sub pretextul securității și stabilității, și lansând atacuri neîncetate împotriva identității și culturii tibetane;
  - J. întrucât măsurile de supraveghere și de control din Tibet au crescut în ultimii ani, la fel ca și arestările arbitrare, actele de tortură și maltrătarile; întrucât guvernul chinez a creat în Tibet un mediu în care nu există limite pentru autoritatea statului, unde climatul de teamă este omniprezent, iar fiecare aspect al vieții publice și private este strict controlat și reglementat; întrucât, în Tibet, orice act de disidență sau critică pașnică a politicilor de stat cu privire la minoritățile etnice sau religioase poate fi considerat „separatist” și, prin urmare, poate fi incriminat; întrucât accesul la Regiunea Autonomă Tibet este, în prezent, mai restricționat ca niciodată;
  - K. întrucât există informații că, din 2009, numeroși tibetani, în majoritate călugări și călugărițe, și-au dat foc pentru a protesta împotriva politicilor chineze restrictive din Tibet și a susține revenirea lui Dalai Lama și dreptul la libertate religioasă în districtul Aba/Ngaba din provincia Sichuan și în alte părți ale platoului tibetan; întrucât nu s-a înregistrat niciun progres în ce privește soluționarea crizei din Tibet în ultimii zece ani;
1. se declară profund îngrijorat cu privire la regimul din ce în ce mai represiv impus diferitelor minorități etnice și religioase, în special uigurilor și kazahilor, tibetanilor și creștinilor, cu restricții suplimentare în ceea ce privește garanțiile constituționale pentru drepturile lor la libertatea de exprimare culturală și de religie, libertatea de exprimare și de întrunire pașnică și asociere; solicită autorităților să respecte aceste libertăți fundamentale;
  2. invită guvernul chinez să pună capăt de îndată arestărilor arbitrare ale membrilor minorităților uigure, kazah și tibetane, în lipsa unor acuzații, a unui proces sau a unei condamnări pentru comiterea de infracțiuni, să închidă toate lagărele și centrele de

detenție și să elibereze toți deținuții, neîntârziat și necondiționat;

3. solicită eliberarea neîntârziată a persoanelor deținute în mod arbitrar, a prizonierilor de conștiință, inclusiv a membrilor Falun Gong, încetarea disparițiilor forțate și insistă că oricine are dreptul să își poată alege reprezentantul legal, să aibă acces la familia sa și la asistență medicală, precum și dreptul la un proces;
4. invită guvernul chinez să elibereze neîntârziat: pe etnicii uiguri, printre care Ilham Tohti, Tashpolat Tiyp, Rahile Dawut, Eli Mamut, Hailaite Niyazi, Memetjan Abdulla, Abduhelil Zunun și Abdukerim Abduweli; pe cei persecutați pentru convingerile lor religioase, inclusiv Zhang Shaojie, Hu Shigen, Wang Yi și Sun Qian; pe activiștii, scriitorii și personalitățile religioase tibetane care au fost acuzați penal sau au fost închiși pentru că și-au exercitat dreptul la libertatea de exprimare, inclusiv Tashi Wangchuk și Lobsang Dargye;
5. solicită eliberarea imediată a publicistului suedez Gui Minhai și a celor doi cetățeni canadieni Michael Spavor și Michael Kovrig;
6. solicită insistent pe lângă guvernul chinez să transmită lista completă a persoanelor dispărute în regiunea Xinjiang familiilor acestora;
7. invită autoritățile chineze să pună capăt campaniilor împotriva congregațiilor și organizațiilor creștine, hărțuirii și detenției pastorilor și preoților și demolărilor forțate ale bisericilor;
8. solicită autorităților chineze să sprijine libertatea lingvistică, culturală, religioasă și celelalte libertăți fundamentale ale tibetanilor și să se abțină de la politicile de strămutare în favoarea populației Han și în defavoarea tibetanilor, precum și de la forțarea nomazilor tibetani de a-și abandona modul de viață tradițional;
9. condamnă campaniile de „educație patriotică”, inclusiv măsurile de a exercita controlul asupra mănăstirilor budiste din Tibet; se declară îngrijorat de faptul că în China se abuzează de dreptul penal pentru a-i persecuta pe tibetani și pe budiști, activitățile lor religioase fiind asimilate „separatismului”; regretă faptul că libertatea religioasă în Tibet s-a înrăutățit semnificativ după protestele tibetane din martie 2008, guvernul chinez adoptând o abordare mai invazivă în ceea ce privește „educația patriotică”;
10. solicită insistent autorităților chineze să pună în aplicare dreptul garantat prin constituție la libertatea convingerilor religioase pentru toți cetățenii chinezi;
11. reamintește cât este de important ca UE și toate statele sale membre să ridice problema încălcării drepturilor omului la toate nivelurile politice în dialogul cu autoritățile chineze, așa cum o prevede angajamentul european de a se exprima printr-o singură voce, puternică și clară, în structurile de dialog cu această țară, printre care dialogul pe tema drepturilor omului, dialogul strategic, dialogul și summitul economic la nivel înalt și viitorul summit Euro-Asia;
12. subliniază că, deși în declarația comună emisă după cel de al 21-lea summit UE-China, cei doi parteneri au reafirmat că toate drepturile omului sunt universale, indivizibile, interdependente și interconectate, UE ar trebui să solicite Chinei să acționeze în consecință; regretă faptul că, la summitul UE-China din 9 aprilie 2019, situațiile urgente în materie de drepturile omului au jucat din nou doar un rol marginal; consideră că, dacă

declarațiile în materie de drepturile omului la summitul UE-China sunt prea puțin angajante, Consiliul, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și Comisia ar trebui să refuze să mai includă acest subiect și să emită o comunicare separată, cu o evaluare de substanță atât a situației în sine, cât și a faptului că nu s-a putut cădea de acord asupra unei exprimări ferme în această direcție;

13. invită statele membre ale UE să interzică orice activități ale autorităților chineze pe teritoriul UE prin care acestea hărțuiesc etnicii turci, tibetani sau alte grupuri etnice sau religioase pentru a-i forța să devină informatori, să se întoarcă în China sau să-i reducă la tăcere;
14. invită autoritățile chineze să permită accesul liber și neîngrădit în provincia Xinjiang și regiunea autonomă Tibet pentru jurnaliști și observatori internaționali, inclusiv pentru Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și Procedurile speciale ONU; solicită UE și statelor sale membre să se afirme în cadrul următoarei sesiuni a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului cu privire la o rezoluție de instituire a unei misiuni de informare în Xinjiang;
15. invită guvernul chinez să garanteze respectarea deplină a drepturilor cetățenilor înscrise în constituția chineză, cu referire la articolul 4, care protejează minoritățile naționale; la articolul 35, care protejează libertatea de exprimare, libertatea presei, libertatea de întrunire, de asociere, de procesiune și de demonstrație; la articolul 36, care recunoaște dreptul la libertatea credinței religioase; și la articolul 41, care garantează dreptul de a critica și de a face sugestii cu privire la orice organ sau funcționar de stat;
16. îndeamnă China să ratifice Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;
17. îndeamnă China să acorde diplomaților, ziariștilor și cetățenilor UE acces nerestricționat în Tibet, în reciprocitate cu accesul gratuit și liber la întreg teritoriul statelor membre ale UE de care beneficiază turiștii chinezi; îndeamnă instituțiile UE să ia serios în considerare problema accesului în Tibet în discuțiile privind acordul de facilitare a eliberării vizelor dintre UE și China;
18. își exprimă dezamăgirea cu privire la faptul că cea de-a 37-a rundă a Dialogului UE-China pe tema drepturilor omului nu a generat rezultate substanțiale; regretă, de asemenea, că delegația chineză nu a participat la 2 aprilie la continuarea dialogului care a oferit un schimb de opinii cu organizațiile societății civile;
19. îndeamnă VP/ÎR, SEAE și statele membre să monitorizeze mai atent evoluțiile îngrijorătoare privind drepturile omului în Xinjiang, inclusiv intensificarea de către guvern a practicilor represive și de supraveghere, precum și să se exprime împotriva încălcării drepturilor omului în China, atât în sectorul privat, cât și în cel public;
20. invită Consiliul să ia în considerare adoptarea unor sancțiuni specifice împotriva funcționarilor responsabili de represiunea din regiunea autonomă uigură Xinjiang;
21. solicită UE, statelor sale membre și comunității internaționale să oprească toate exporturile și transferurile tehnologice de bunuri și servicii care sunt utilizate de China pentru a extinde și a îmbunătăți supravegherea cibernetică și realizarea de profiluri predictive; este profund îngrijorat de faptul că China exportă deja astfel de tehnologii către state autoritare din întreaga lume;

22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernului și parlamentului Republicii Populare Chineze.